

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odkar pripeka solnce huje na zemljo, polenile so se tudi razprave v drž. zboru. Celih 8 dni in še več vleče se načrt postave gledè delalcev po poslaniških klopih in prišli so še le do podrobne razprave. Novih predlogov se ve, da ne manjka pri nobenem paragrafu, a gg. poslanci nimajo z njimi sreče. Grof Taaffe se malo kuja, ker hoče drž. zbor skleniti postavo, vsled katere bi se c. kr. uradniki, razun sodnijskih, smeli le vsled kake preiskave prestaviti. Minister pravi, da taka postava ne spada v področje drž. zbora. — Minister za trgovino postane marquis Bacquehem, ces. kr. namestnik v Tropovi, toda posel še le vzprejme, kedar bode drž. zbor prenehal. To pa se ima izgoditi bojda o binkoštih. — Praznovanje nedelj je liberalcem trn v peti. Dr. Menger je na Dunaju izprožil misel, naj bi se po peticiji terjalo, da se ono skrči, na tako peticijo je 18,000 podpisov spravil vkup, toda ob enem so nasprotno peticijo podpisavali in ta je dobila 360,000 podpisov, tedaj 20krat več kakor ona. Sedaj bode menda za čas gledè tega mir. — Da-si se grof Schönborn obotavlja vzprejeti poslanstvo, nasvetujó ga Čehi vendar-le za poslanca Ogersk. Gradišću. — Vojvoda Karol Theodor, brat svitle cesarice, je doktor zdravilstva in zdravi posebno bolnike, ki trpé na očeh. Nekaj časa je bil sedaj v Meranu na Tirolskem in piše se, da so taki bolniki v velikem številu od vseh strani k njemu hiteli. — Volilci barona Pina, v Velikovskem okraju na Koroškem, so mu izrekli svoje zaupanje ter ga prosili, da ne odloži poslanstva. Baron jim je to obljudil, ter se jim lépo slovenski zahvali za zaupanje. — V Ljubljani so zadnji petek ob 7. uri v jutro čutili lehek potres. — Nemški turnarji bi grofu A. Auerspergu radi v Ljubljani postavili spominek, toda manjka jim denarja in ljudje so tam tako čudni, da jim ga nič kaj ne dajo. Vsled tega lotéva se turnarjev huda jeza. — Na Primorskem je huda vročina, pravijo, da še meseca maja take niso imeli. No, godi se jim, kakor nam, tudi pri nas je zadnje dni vročina pa tudi suša vsled nje velika. — Škof Tridentinski, dr. Evg. Valussi, je že svitlemu cesarju prisegel in bode dne 20. junija prejel škotovo posvečenje v Gorici, dne 27. pa ga bodo v Tridentu slovesno vpe-ljali. — Baron de Pretis, ces. namestnik v Trstu še ne dobo slova, kakor so pričakovali. Škoda! — Pogozdovanje Krasa napreduje, lani so 600.000 drevesec zasadili, da bi le tudi rasla! — V Budi so bili grdi izgredi dijakov in drugih mladih postopačev. Ni jim bilo prav, da je c. kr. oberst pl. Janski ovenčal spominek onih vojakov, ki so leta 1848 padli v ustaji Madjarov. Tisza se v tem ni obnašal, kakor

bi se mu bilo spodobilo. Svitla cesarica pa je vsled tega zapustila Budo na naglem ter se vrnila na Dunaj. Hvale pač to Madjarom ne bode prineslo.

Vnanje države. Na jugu je rožljanje z orožjem ponehalo. Obe stranki, Turki in Grki, ste se udali želji vevlasti. Denarja ste obe veliko potrosili in Grki so se prav tako, kakor v turško ruski vojski samo usmešili. — V Bolgariji so se volitve izvršile, vlada ima zdavno večino poslancev za-se, mirno pa še ni po deželi. — Ruski car se je vrnil od obalov Črnega morja, povsod so ga veličastno vzprejeli na potu, izlasti pa še v Moskovi. Carju je to vidno dobro délo. — Na Nemškem bi vlada rada žganjarije vzela v svoje roke, toda ustavlja se ji v tem drž. zbor, ker bi to stalo državo do 200 milijonov mark. Cesar Viljem je izrekel željo, da bi Španska kraljica pomilostila one, ki so bili svoje dni nemško bandero raztrgali. Brž ko ne bo ona to storila. — Kakor vedó listi, je gotovo, da zmaga v spodnji zbornici angleški minister Gladstone s svojim predlogom gledé Ireev. Vije se ta stvar že dolgo in bilo bi želeti, da se reši ugodno za tlačáne Iree. — V francoski zbornici sklenó v spodnji zbornici skorej gotovo, da sme ministerstvo izgnati vse prince prejšnjih vladnih rodovin. Že imajo tudi predlog k redu, da ugrabi vlada njih premoženje, toda to ostane še pač menda samó pri predlogu. — V Italiji še vedno razsaja kolera. Najhujše se godi Benetkam, tam jih zbolí po 20 na den in redoma jih umrje po 10 do 12. Tudi v Videmskem mestu, blizu naših mej, sta dva človeka za njo umrla. Bog nas je varuj! — V Masavi se godi Italijanski vojski hudo. V Harari so ujeli vse evropejske prebivalce ter jih odpeljali v notranjo deželo. Nekaj so jih pa na mestu poklali, pri tem so tudi nekega francoskega misijonarja umorili. — V Novem Jorku so v težko ječo obsodili delalskega rovarja Mosta. Mož je bil svoje dni veliko strahú po Nemčiji napravil, sedaj pa bo že imel časa za premišljevanje. Ker ni dal mirú drugim, dali pa so ga njemu drugi — roka pravice.

Za poduk in kratek čas.

Dva brata.

Pripovedka od sv. Ane v Slov. goricah.

Imeli smo mrliča. Ljudje so prišli k nam na sedmino, posebno večer se jih je bilo več zbralo. Molili so in peli, vmes pa so si tudi kaj pripovedovali. Samo pošteno seveda. Jaz sem bil mlad, rad sem poslušal, a nisem si vsega zapomnil. Škoda! Eno ali drugo pripovedko pa sem vendar-le še obdržal v spominu, tako tudi to-le, pripovedovali so jo naš rajni dedek. Rekli so potem, ko so bili malo pokašljali:

Bila sta dva brata, eden je bil pobožen, a drugi ničvrednež. Pobožni je šel študirat in postal duhovnik, oni lenuh pa je seveda ostal pri vsem trepec in silno zateleban, več manj hudoben človek. Prigodi se pa, da nevarno zbolí. Vsi domači mu prigovarjajo, da bi mu poslali po duhovnika, kogar želi, tudi lastnega brata. Ta je bil oni čas župnik blizu v tistem kraju, a oni noče ničesar o tem slišati, še preklinjal je v postelji, rotil se in priduševal, da se ne bo nikdar poboljšal.

Prvo večer potem pride k postelji onega trdovratneža star gospod v črni suknji, in začne ga tudi nagovarjati, naj se poboljša, a brez uspeha. Ves jezen in razžaljen odide na zadnje. Drugo večer pa pride zopet, in kakov je bil obraz njegov! Ves čemeran in silno razkačen, ter mož tirja naravnost, da se bolnik poboljša. Ker pa še tudi sedaj ni ničesar opravil, seže pod srajco na prsi in vrže polno pest krvi v obraz nepoboljšane grešnika, rekoč: „V nebesa ne boš nikdar prišel, ker si tako hudoben in trdovraten!“ V tem odide.

Drugi dan po tem dogodku pa pošlje bolnik vendar po brata svojega. Ta takoj pride in tem rajši, ker je slišal, da je z bratom njegovim skoraj na koncu. Celo spremenjenega je sedaj našel in je čul iz njegovih ust, kaj da se je dogodilo v minuli noči. „O to je bila druga Božja oseba“, pravi brat duhovnik bolniku; „druga Božja oseba je vrgla pest krvi svoje v obraz tvoj, to pa z jeze, ker se nisi hotel spreobrniti. Vendar ne obupaj, ampak trdno zaupaj, ostane še ti tretja Božja oseba — sv. Duh, in ta te gotovo ne bo zapustila, ako se poboljšaš in skesan umrješ.“

Brat se je res udal temu nasvetu in zvečer pride zopet oni mož, in bil je veselega lica, ter ga je poljubil in objel ter rekel: „O sedaj si mož, srečen boš na veke!“ A. V—j.

Smešnica 22. „Kaj“, vpraša vaški brivec tujca v tem, ko se pripravlja, da ga obrije, „kaj ste rajši, ali vas naj brijem čez palec ali žlico?“ „Ne vem“, odvrne tujec, „kako to mislite“. „Ej“, razlaga brivec, „to je lahko: jaz mislim, ali vam naj vtaknem palec v usta, da vam napnem lice, ali pa žlico?“ „Ah tako!“ čudi se tujec, „če je tako, pa sem še že rajši, da me obrijete čez žlico.“

Razne stvari.

(Za zvonove.) Svitli cesar so župniji v Podčetrtku za nove zvonove izročili 200 gld. iz zasebne kase.

(Odlikovanje.) Trg Sevnica je imenovala častnim občanom velezaslužnega ces. svetovalca, g. Jos. Jermana, dež. poslanca za Brežko skupino. Čestitamo!

(Umor slov. misijonarja.) Uni teden so tolovaji č. g. Bal. Laha v Bosni oropali in umorili. Pravi se, da so to storili člani Elija Vikalove roparske čete, a ujeli še jih niso.

(Skušinja zrelosti.) Na c. k. gimnaziji v Mariboru vrše se v tem tednu pismene skušnje zrelosti, ustmene bodo pa v dnevih 22. in 23. julija. Dela jih 9 osmošolcev pa eden eksternist. Slovencev je 7, Nemca sta samo 2.

(Delo v kaznilnicah.) Minister prava, baron Pražak, je odločil, da se bode posehmal po kaznilnicah le tako delo opravljalo, ki služi državnim potrebščinam. Močnejše jetnike pa bodo pošiljali cest popravljat ali bregov rekam uravnavať. Iz Ljubljane so jih 60 poslali na Koroško v Ziljsko dolino, da uravnajo bregove Drave. To je modra uredba.

(Od pošte.) Od 1. dne junija dobé se na c. kr. poštah nova poštna pisma, ki se dajo zapечатiti, a ne stanejo več, kakor marka, ki je na takem pismu. Besede so na njih tudi slovenske.

(Od porotne sodbe.) Trg Sevnica ima dvomljivo srečo, da ji je šulverein naklonil svojo šolo in poslal je tje kar troje mladih učiteljev. Le-ti so tako živi, da jim še v noči ni treba spati in menijo, da je tudi pri drugih prebivalcih tako, ter včasih porazgrajajo po trgu, da jih mora županstvo podučiti, čemu da je noč. Nasledek tega pa je bil, da je prišel g. J. Wermut, nadučitelj poprej v Sevnici, sedaj pa v Pakerjah na šulv. šoli, pred porotno sodbo v Celju.

(Zahvala.) Slavni odbor „Matiče Slovenske“ je daroval šolski knjižnici pri sv. Marku za Ptujem 36 lepih knjig, med katerimi je tudi lepi „Spominek o šeststoletnici habsburške vlade“. Za ta blagodušni dar izreka slavnemu odboru v imenu čitajočih otrok presrčno zahvalo Šolsko vodstvo.

(Smrt na tujem.) Marelar Mat. Hopacher, doma iz Novega grada pri Šopronju, je na naglem umrl uni dan v logu na Kamenščaku pri Ljutomeru. Našli so ga, ko je bilo truplo že mrzlo.

(Iz kopališč.) Na Slatino je do konca maja prišlo 110, v Rimske toplice pa 68 gostov. To ni veliko, ako človek pomisli, da je vreme sedaj kakor navlašče za kopališča.

(Iz Drave.) Truplo Činžaškega župana, g. G. Stiblerja, ki je bil v Dravi ponesrečil, potegnili so še le pri sv. Marku blizu Ptuja iz Drave. Ranjki je bil blag mož in čvrst Slovenec.

(Slavnosten večer.) Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju proslavi v soboto dne 5. junija dvajsetletnico književnega delovanja svojega častnega člana prof. Josipa Stritarja (Boris-Mirana). Vzpored veselici je bogat in mikaven.